

การพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

Develop a Cultural Tourism Promote Website, Case Study of Temples of Muang District, Lamphun Province

มินทร์ตรา ฉัตรแก้ว¹, วณิดา บุตรโชติ¹, พิมาย วงศ์ทา¹ และ อารยา อริยา²

Mintra Chatkaew¹, Wanida Butchot¹, Phimine Wongtha¹, and Araya Ariya²

สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง¹

สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจและภาครัฐ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง²

Business Computer, Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University¹

Business and Public Sector Economics, Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University²

*Corresponding Author: pmy999@gmail.com

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
ประวัติบทความ: รับเพื่อพิจารณา: 30 พฤศจิกายน 2563 แก้ไข: 27 ธันวาคม 2563 ตอบรับ: 31 มกราคม 2564	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยมีการพัฒนาระบบตามขั้นตอนของ SDLC Model (System Development Life Cycle) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้เว็บไซต์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เครื่องมือในการจัดการฐานข้อมูล ได้แก่ MySQL โปรแกรม Sublime Text3 ภาษา PHP ภาษา Java สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระบบที่พัฒนาประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) ผู้ใช้ทั่วไป ผู้ดูแลระบบสามารถจัดการข้อมูลวัด จัดการข้อมูลการประชาสัมพันธ์ จัดการปฏิทินกิจกรรมและการแสดงผลรายงาน และส่วนของผู้ใช้ทั่วไปสามารถดูข้อมูลเกี่ยวกับวัด การประชาสัมพันธ์ และปฏิทินกิจกรรม การทดลองใช้ระบบมีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.32, S.D.=0.62)

Article Info

Abstract

Article History:

Received: November 30, 2020

Revised: December 27, 2020

Accepted: January 31, 2021

Keywords:

Website Development/

Cultural Tourism/ Temple

This research aimed to develop a website to promote cultural tourism, a case study of temples of Mueang District, Lamphun Province with the system development according to the steps of the SDLC Model (System Development Life cycle). The Sample group was 30 website users. The tools used were interview form and satisfaction questionnaire. Database management tools included Sublime Text 3 program, PHP, Java and MySQL. The statistics used were mean and standard deviation.

The research results show that the developed system consists of two parts: 1) system administrator 2) general users. Administrators can manage temple data, manage public relations information, manage event calendars and display reports. General users can view information about temples, public relations and event calendar. The system testing had a moderate level of user satisfaction evaluation ($\bar{X}=3.32$, $SD=0.62$).

1. บทนำ

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดในภาคเหนือมีประวัติศาสตร์เก่าแก่ยาวนาน เคยเป็นที่ตั้งของนครหริภุญชัย ในสมัยพระนางจามเทวี เดิมชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณมีอายุประมาณ 1,343 ปี ซึ่งมีความเจริญรุ่งเรืองทางพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก โดยสืบต่อกันมาตามพงศาวดารโยนกที่เล่าถึงการสร้างเมืองหริภุญชัย เช่น วัดพระธาตุหริภุญชัย ซึ่งพระธาตุหริภุญชัย จังหวัดลำพูน เป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งอีกแห่งหนึ่งของดินแดนล้านนาไทยมาแต่โบราณกาลประมาณหนึ่งพันปี วัดมหาวันวาราม เป็นวัดสำคัญเก่าแก่ที่สร้างมาตั้งแต่ครั้งพระนางจามเทวีขึ้นครองนครหริภุญชัย เมื่อประมาณปี พ.ศ. 1200 เศษ และได้อัญเชิญพระพุทธรูปนาคปรกหรือพระศิวะจากเมืองละโว้ มาไว้ที่วัดนี้ ชาวเมืองเรียกกันว่า พระรอดหลวงหรือพระรอดลำพูน วัดดอยติ เป็นวัดมีอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยองค์ใหญ่ไว้ที่ตีนดอยสุเทพอย่างโดดเด่น วัดพระยืนในอดีตเคยรุ่งเรืองมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ของเมืองหริภุญชัย วัดสันป่ายางหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เป็นวัดเก่าแก่อีกวัดของจังหวัดลำพูน บรรจุพระอัฐิธาตุของพระสารีบุตรและพระโมคคัลลาน วัดสันป่ายางหลวง เดิมเป็นศาสนสถานของพราหมณ์ ต่อมาเมื่อพระเถระจากประเทศพม่า จำนวน 3 รูป คือ พระกัมทโว พระโสภโณ พระอุตตโม เข้ามาจำพรรษาเผยแผ่แสดงธรรมจนเป็นที่เลื่อมใส กุช้าง-กุม้า เป็นอีกหนึ่งในสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำคัญคู่บ้านคู่อำเภอเมืองลำพูน ที่มาพร้อมกับตำนานอัศจรรย์อันน่าตื่นตาตื่นใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระนางจามเทวี ปฐมกษัตริย์แห่งนครหริภุญไชย อันเป็นหนึ่งในวีรสตรีแห่งสยามประเทศ ที่ผู้คนต่างให้ความเคารพนับถือในคุณงามความดีและวีรกรรมที่ท่านได้สร้างไว้สำหรับตำนานกุช้าง-กุม้า วัดอุโมงค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2285 สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย สถานที่ตั้งของวัดอุโมงค์ เดิมเป็นวัดร้างมาก่อน ต่อมาในปี พ.ศ. 2285 วัดมหาวัน

วนาราม และวัดอื่นในจังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นเมืองที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวที่ได้รับ ความสนใจจากคนในประเทศและต่างชาติ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกทางเลือก ที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่ได้ทั้งความรู้ ประสบการณ์และความประทับใจ ทั้งยังเป็นการท่องเที่ยว เพื่อศึกษาวัฒนธรรมประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ที่ทรงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และร่วมกันอนุรักษ์ความเป็นเอกลักษณ์ ความเป็นไทยของวัดทางภาคเหนือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกิดจากการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เน้นเอาทุนทางวัฒนธรรม มาใช้พัฒนาเศรษฐกิจและเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมถึงกระแสความต้องการประชาชนทั่วโลก นักท่องเที่ยวและคน ในท้องถิ่น ที่เห็นถึงประโยชน์จากการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศและวัฒนธรรม จนได้พัฒนามาเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในปัจจุบัน (สำนักงานจังหวัดลำพูน) [1] และการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้สะดวก คือ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจุบัน การใช้งานอินเทอร์เน็ตขององค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางด้านประชาสัมพันธ์ติดต่อสื่อสารหรือทำธุรกิจผ่านเว็บไซต์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่สามารถรองรับอุปกรณ์การสื่อสารได้ทั้งหมด ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึง ข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ใช้งานที่ใช้ และการนำเสนอข้อมูลผ่านเว็บไซต์ จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเว็บไซต์ได้ด้วย อุปกรณ์ที่มีความแตกต่างกันได้ เพราะเว็บไซต์จะมีลักษณะ Responsive Web Design มีปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว โดยใช้งานได้ง่ายที่สุด เว็บไซต์นอกจากต้องมีเนื้อหาที่ดี มีการวางโครงสร้าง และการออกแบบที่เหมาะสมแล้ว ยังต้อง ได้รับการโฆษณา และส่งเสริมให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ชมเป้าหมายหรือในวงกว้าง [2]

ดังนั้นจึงได้มีแนวคิดในการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เพื่อประชาสัมพันธ์และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวในจังหวัดลำพูนมากขึ้น และเป็นการเพิ่ม รายได้ให้กับคนในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้คงอยู่

2. วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์การพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เป็นแบบไม่มีโครงสร้าง
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อทดลองใช้งานเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ใช้งานทั่วไป เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัด ลำพูน จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling)

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาและความต้องการ รวบรวม และวิเคราะห์ออกแบบระบบ

1. ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. ศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎี บทความวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาความเป็นไปได้ ของฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ และข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยใช้หลัก ทฤษฎีวงจรการพัฒนาแบบ (System Development Life Cycle : SDLC)
3. ศึกษาความต้องการและปัญหา การพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยศึกษาจากการประชาสัมพันธ์แบบเดิมและการสัมภาษณ์
4. วิเคราะห์ระบบและออกแบบระบบ

5. สรุปผลการผลการวิเคราะห์ระบบและออกแบบฐานข้อมูล

ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบ

1. ออกแบบฐานข้อมูลเป็นฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ และการพัฒนาระบบโดยใช้โปรแกรม Sublime Text 3 ใช้ภาษา PHP และ Java ในการเขียนโปรแกรมและใช้ MySQL เป็นเครื่องมือในการจัดการฐานข้อมูลและทดสอบโปรแกรม และตรวจสอบข้อผิดพลาด และปรับปรุงแก้ไข
2. การทดสอบการทำงานของระบบและตรวจสอบความถูกต้องของระบบ ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง และประเมินผลความเหมาะสมของระบบ
3. จัดทำคู่มือการใช้งานการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
4. นำไปทดลองใช้ และประเมินความพึงพอใจผู้ใช้ต่อระบบการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์และสรุป และจัดทำรายงานผล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน [3] โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50–5.00 หมายความว่า ระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50–4.49 หมายความว่า ระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50–3.49 หมายความว่า ระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50–2.49 หมายความว่า ระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00–1.49 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

3. ผลการวิจัย

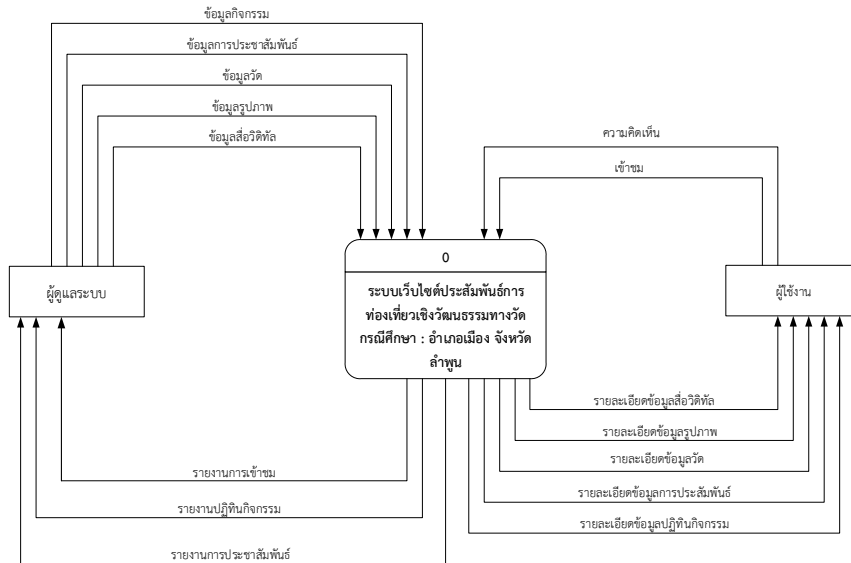
3.1 ผลการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ผลการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับวัดที่สำคัญ กิจกรรมทางวัฒนธรรมของแต่ละวัด มีปฏิทินจัดกิจกรรม และมีภาพประกอบที่สวยงาม ซึ่งการจัดกิจกรรมไม่ได้รับการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย ต้องการให้ข้อมูลรายละเอียด และภาพประกอบที่สวยงาม และมีระบบนำทาง (GPS) ส่วนด้านผู้ใช้งาน มี 2 ส่วน คือ ผู้ใช้ทั่วไป และผู้ดูแลระบบ

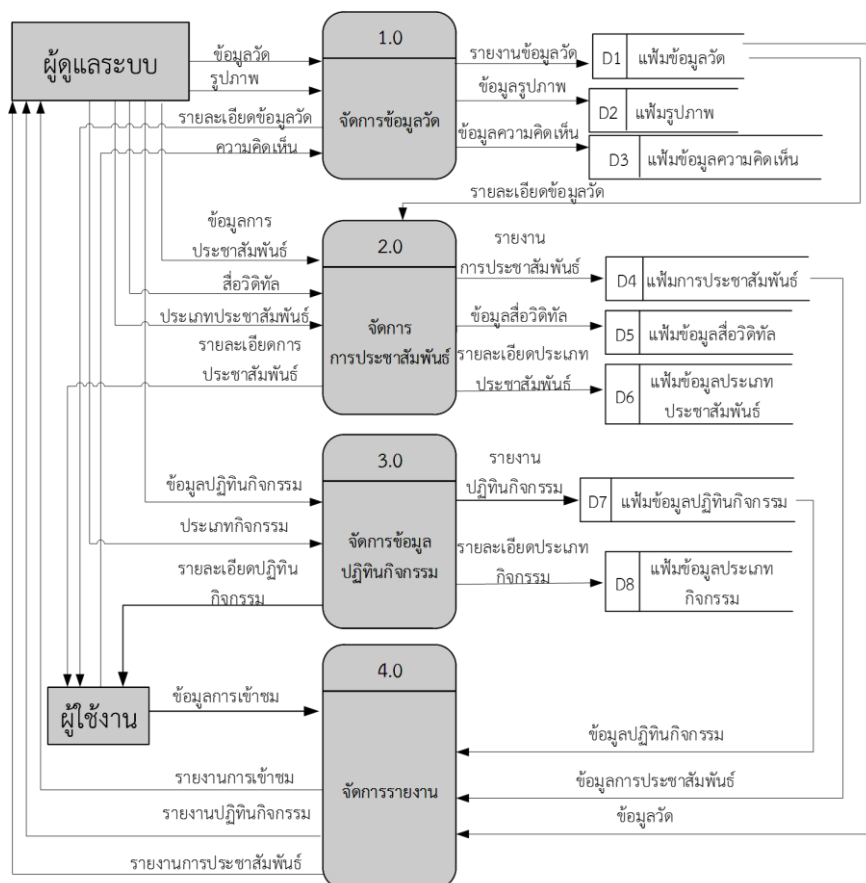
3.1.1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) ผู้ใช้ทั่วไป

ผู้ดูแลระบบ สามารถเข้าจัดการข้อมูลเกี่ยวกับวัด ข้อมูลความคิดเห็น ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ วัด ข้อมูลสื่อ ข้อมูลปฏิทินกิจกรรม และข้อมูลรายงาน

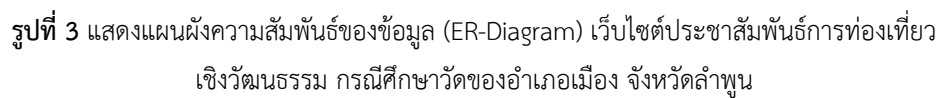
ผู้ใช้ทั่วไป สามารถดูข้อมูลเกี่ยวกับวัด ข้อมูลเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม และเข้าไปแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

รูปที่ 1 แผนผังบริบท (Context Diagram) เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

รูปที่ 2 แผนผังกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram (DFD) Level 0) เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

1) ผู้ดูแลระบบ สามารถจัดการ จัดการข้อมูลเกี่ยวกับวัดคือชื่อวัด ที่อยู่ ข้อมูลรายละเอียด เวลาเปิด ปิด วัด พิกัดที่ตั้งละติจูด ลองจิจูด จุดเด่นของวัด และไฟล์รูปภาพ ข้อมูลการประชาสัมพันธ์วัด คือ หัวข้อ การประชาสัมพันธ์ วันที่ ข้อมูลรายละเอียด ประเภทการประชาสัมพันธ์ ชื่อวัด และไฟล์รูปภาพ ข้อมูลสื่อ ข้อมูล ปฏิทินกิจกรรม คือชื่อกิจกรรม ประเภทกิจกรรม วันที่เริ่ม วันที่สิ้นสุด เวลาจัดกิจกรรม รายละเอียดจัดกรรม วัดและ ไฟล์รูปภาพ ข้อมูลรายงาน และข้อมูลความคิดเห็น แสดงดังรูปที่ 4-5

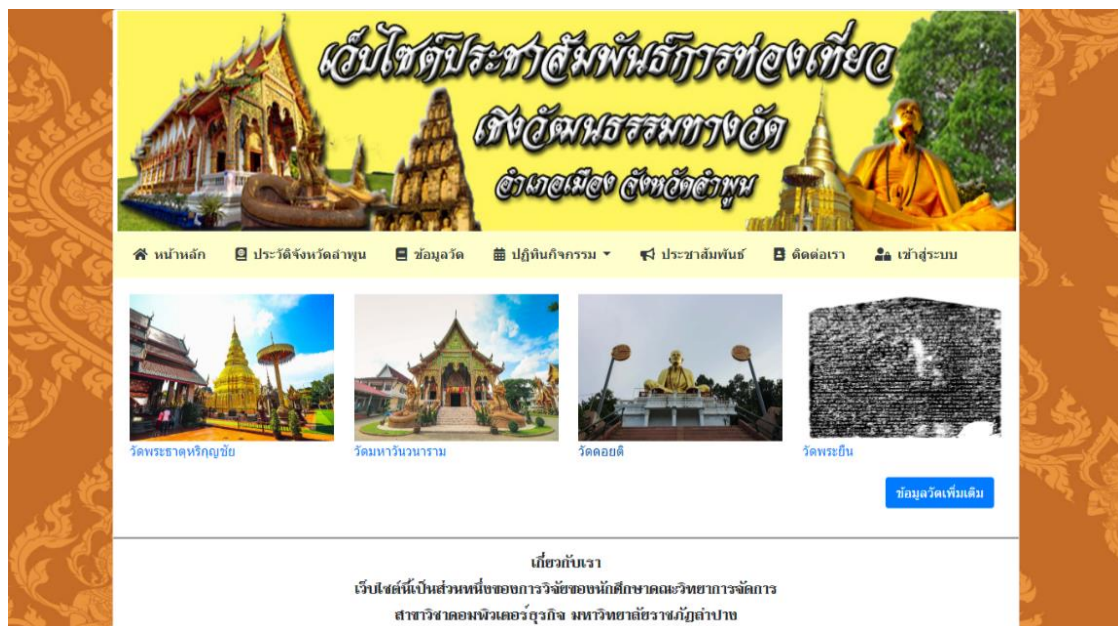
รูปที่ 4 หน้าการจัดข้อมูลเกี่ยวกับวัด

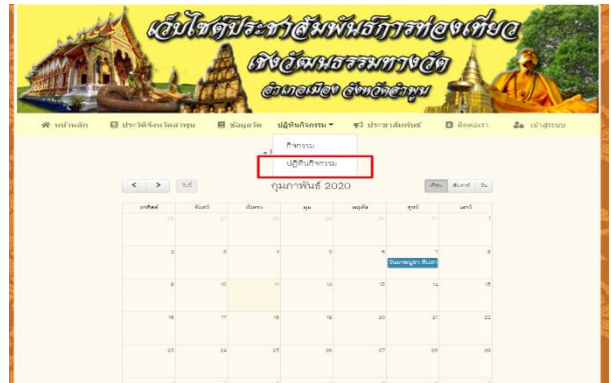
ลำดับ	ชื่อวัด	ชื่อกิจกรรม	ประเภท	วันเริ่ม	วันสิ้นสุด	เวลา	ดำเนินการ
1	วัดพระธาตุขี้เหล็ก	ทำบุญ	พระธาตุขี้เหล็ก	2019-10-19	2019-10-19	18:30	แก้ไข ลบ
2	วัดสุคันธี	โศก	พระธาตุขี้เหล็ก	2019-11-28	2019-11-28	08:00	แก้ไข ลบ
3	วัดพระธาตุขี้เหล็ก	ทอดผ้าป่าสามัคคี เพื่อสร้างพระพุทธรูป ทองคำ 100 องค์ และสร้างพระธาตุขี้เหล็ก ใหม่ทดแทนที่เดิม	พระธาตุขี้เหล็ก	2019-11-01	2019-11-30	08:00-00:00	แก้ไข ลบ

รูปที่ 5 หน้าการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับปฏิทินกิจกรรม

2) ผู้ใช้ทั่วไป สามารถดูรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับวัด ข้อมูลความคิดเห็น ข้อมูลการประชาสัมพันธ์วัด ข้อมูลสื่อ ข้อมูลปฏิทินกิจกรรม และแสดงความคิดเห็นข้อมูลต่าง ๆ แสดงดังรูปที่ 6-7

รูปที่ 6 หน้าเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
ของการใช้งานของผู้ใช้ทั่วไป

รูปที่ 7 หน้าเว็บไซต์ของการใช้งานของผู้ใช้ทั่วไป รายละเอียดข้อมูลวัด ประวัติของวัด เวลาเปิด-ปิดของวัด จุดเด่น และแผนที่ของวัด ปฏิทินกิจกรรม และรายละเอียดกิจกรรม

3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

รายการการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการใช้งาน	3.23	0.68	ปานกลาง
2. ด้านการออกแบบ	3.22	0.57	ปานกลาง
3. ด้านคุณภาพการใช้งานของโปรแกรม	3.50	0.60	ปานมาก
เฉลี่ย	3.32	0.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, S.D.=0.62) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านคุณภาพการใช้งานของโปรแกรมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.60) ด้านการใช้งานมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.23$, S.D.=0.68) ด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.22$, S.D.=0.57) ตามลำดับ

4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดของอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า มีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ผู้ดูแลระบบ 2) ผู้ใช้ทั่วไป โดยผู้ดูแลระบบสามารถเข้าไปจัดการข้อมูลเกี่ยวกับวัด ข้อมูลความคิดเห็น ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลสื่อ ข้อมูลปฏิทินกิจกรรม และข้อมูลรายงาน และส่วนของ ผู้ใช้ทั่วไป สามารถดูข้อมูลเกี่ยวกับวัด ข้อมูลเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม และเข้าไปแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัย บทความ และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ แก้วเกาะสะบ้า และณอม ห่อวงศ์สกุล [4] การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวในพื้นที่อ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้ภาษา PHP ในการ พัฒนาระบบ และแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1) สำหรับนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร และส่วนที่ 2) สำหรับผู้ดูแลระบบ ส่วนของการจัดการข้อมูลอัลบั้มรูป ข้อมูลอำเภอ แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร

ผลการใช้งานระบบ ผู้ทดสอบมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.32 โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพการใช้งานของโปรแกรมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.50 ด้านการใช้งานอยู่ในระดับพึงพอใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และด้านการออกแบบอยู่ในระดับ พึงพอใจปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของนวรรตน์ วัฒนา และคณะ [5] การพัฒนา เว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหารพื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส ผลประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเว็บไซต์ พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านภาพ ด้านเนื้อหา ด้านตัวอักษร ด้านเว็บไซต์และการออกแบบ และด้านประโยชน์จากเว็บไซต์

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานจังหวัดลำพูน. ประวัติจังหวัดลำพูน. [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2563] จาก www.lamphun.go.th.
- [2] สุมณา บุชบก, ปวันนพัสตร์ ศรีทรงเมือง, อาณัติ รัตนธิกุล และวรราช พรหมศิลป์. การพัฒนาเว็บไซต์และสื่อมัลติมีเดียเพื่อเผยแพร่ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ; 2562.
- [3] พิสุทธา อารีราษฎร์. การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์. 2551.
- [4] กนกวรรณ แก้วเกาะสะบ้า และณอม ห่อวงศ์สกุล. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2562; 6(1): 213-230.
- [5] นวรรตน์ วัฒนา, อีระเดช รักไทย และกนกศักดิ์ เตื้ออัสระวิมล. การพัฒนาเว็บไซต์ต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอาหาร พื้นบ้านในจังหวัดนราธิวาส. วารสารวิชาการ เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อม, 2560; 4(1): 35-50.